

ת ב א

ולקחת מראשית כל פרי הארץ וכור ושות בطنא. ראיתי מדוקדים
למה כתוב פרי הארץ הלא רוב שבעת המינים פרי העץ נינחו. וכן הקשה הפנים
יפות. וניל דאיתא ברמב"ם שאם הביא הבכורים ברכי סידר השוערים בשולי
הכלי ולמעלה מהם החטים ואח"כ תנאים ורמוניים עי"ש והוא מתוספתא. וזהי כונת
הכתוב ולקחת מראשית כל פרי הארץ וגוי ושות בطنא שייה פרי הארץ מונחים
למיטה בطنא. או יאמר דאיתא בירושלמי שגם בוסר יכול להפריש בכורים. וידוע
דבוסר מבקרים עליו בורא פרי הארץ לזה אמר ולקחת מראשית כל פרי הארץ
זהינו שאף בוסר יכולים להפריש. גם זה נכון.

הגדי היום וכור כי באתי אל הארץ וכור לאבותינו تحت לנו. ניל
дейיתא ברשי"י בפ' בראשית שהאותיות טענו שארץ ז' עמים גולה בידינו. ואיתא
במס' בכורים שגוזן פטור מבכורים. וזה שאומר הגדי היום בהבאת הבכורים עצם
שלא מן הגול. כי ארץ ישראל שלנו היא. ומסיים לאבותינו تحت לנו לאפוקי מהאותיות
ודוק.

וענית ואמרת וכור ויהי שם לגוי גדול עצום ורב וירעו אותנו
המצרים ויענוו ויתנו علينا עבודה קשה. ויוציאנו ה' מצרים ביד
חזקת וכור. ודרשו חז"ל ביד חזקה אלו עשר מכות. וניל שהתקשו הראשונים למה
הכה ד' את מצרים במכות. הלא הוא בעצמו אמר לאברהם אבינו ועבדום וענו אותם.
وترץ הרמב"ן בפ' וירא שהשיות קצף עליהם מעט והם ערו לרעיה שענו אותם
הרבה יותר מדי. וניל להסביר שר' קצב להם עבודה שיש בה כדי הקושי לאנשים
מוסעים וברוב רחמייו עליהם הרבה אותם וחלק את העני ועבודה לכמה אנשים
וממילא מגיע לכל אחד רק מעט. אבל המצרים עבדו בהם עבודה קשה ושמו את
העבודה על כלם. וזה הי' כבר שלא כדין. וזה פרוש הכתוב ויהי שם לגוי גדול
עצום ורב וירעו אותנו המצרים ויתנו علينا עבודה קשה על כל או"א ויוציאנו ד'
מצרים ביד חזקה. וא"כ הוצר תמים פועלו. ודוק.

היום הזה ה' אלוקיך מצווה לעשות את החוקים וגוי את ה' האמרת
היום. עיין באבן עוזרא דתיבת האמרת כפשו לשון אמרה. וניל דהנה פרשה זו
יל דגשכת: למעלה על פרשת בכורים, דראשית הבאת בכורים היה בשבועות,
ובשבועות היה קבלת התורה, וזה אמר הכתוב בכך היום הזה ה' אלוקיך מצווה
וא"ש. והנה נראה לי דקריאת הפרשה של בכורים, שהיתה דока בעזרה כדי עז.
א"כ היה ציל את השם כתבו ממש, ע"ד דאמרו בסוטה בכל מקום אשר אוכיר את
שמי אבא אליך וברכתיך, ודרשו שם המקרא מסורס, הינו בכל מקום אשר אבא

אלה 234567

אליך וברכתיך אוכיר את שמי ממש כתובו, וא"כ הקראיה של הבכורים ג"כ צריך להיות כתובו, חחו וה' האמרת היום. דהינו שאמרת אותו דרך חבה כתבו ממש, ובזה נ"ל פירוש סיום הפרשה ולתוך עליון על כל הגויים, אשר קשת איך מדמה ישראל עם קדושים לגוי הארץ, ומה מעלה הוא אם יהיו הם יותר במעלה מהגויים, אבל להניל נ"ל דברם אמרנו עם קדוש כל אחד ואחד, יכול להוציא את השם כתובו, הכהנים בדוכן, וישראל בהבאת בכורים, אבל הגרים אף שמבאים בכורים אינם קוראים, וא"כ יש לנו מעלה יתרה, וזהו ולתוך עליון הינו אף על גרי האמת וצדקה, וא"ש.

אלה 234567

אלה 234567

ארור לך שחד להכות נפש דם נקי וכוי ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת. נ"ל כמו שמצוינו בהושע פרק א' פסוק ד' ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא. ופירוש"י שם אמר דמי אחאב שהרג יהוא על שעבדו את בעל, והלו הוא ובניו אחורי ועبدو ג"כ ע"ז לכך אני חושב עליהם דמי אחאב כדם נקי. וא"כ מצינו שאף מי שהרג את המתויב מיתה והוא בעצם עושה העבירה הזאת נחשב לו כדם נקי. וזהו הכתוב להכות נפש דם נקי שאף שבאמת הוא חייב מיתה מ"מ דם נקי יחשב, ובאותה אפן כאשר לא יקים את דברי התורה הזאת וא"ש.

ברוך אתה בעיר וכוי כל הברכות, ומסיים ברוך טנאך עין רשי ז"ל. ונ"ל דהענינים שהיו מבאים בכורים בסל היה הסל לכהן, ודרשו חז"ל "בתר עניה אולא עניותא" לא כן העשרים שמבאים בסלים של זהב או שאר מתכת היו לוקחים הסל בחורטה, והוא אחורי הברכות תה"י עוד ברכה ברוך טנאך דהינו גם הסל יהיה מבורך, כי תקח אותו לך בחורתה.

ברוך אתה בעיר ובברוך אתה בשדה, ברוך פרי בטנק וכוי. נ"ל דברמת קשה שכותב בפ' בחקותי והשיג לכם דיש את בציר וגוי. וישן מפני חדש תוציאו ואכלתם לחכם לשבע, ואכל קמעא ומתרך במעיו. א"כ מה לנו רבוי התבאות והפירוטים וכדומה. וכן הקשו המפרשים. אבל בפשיטות י"ל שגם הבריות ירבו מאד ויהיו צרכיים לפירות הרבה. וזה פירוש הכתוב כאן ברוך אתה בשדה וגוי ברוך פרי בטנק. ודוק.

והלוית גוים רבים אתה לא תלוה. נ"ל ברכה והלוית רק כדי שיקימו מ"ע לדעת הרמבי"ם דמנה מ"ע להלוות גוים ברביה. רק דרשין בגמ' עמי ונכרי, אף לנכרי ברביה עמי קודם. א"כ לא יקימו המצוות, שאם יבוא ישראל וגוי יהיו מוכחה להלוות לישראל, וע"ז אמר אתה לא תלוה, ולכן בכל פעם TKIM המ"ע.

והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהת והבצורות אשר אתה בוטח בהן בכל הארץ והצר לך בכל שעריך וכוי והנה לאורה הני תרי והצר לך, חד מהם מיותר לגמר. ונ"ל שפסק זה בא לרמזו Mai דאיתא במ"ר